

Der er fra tidligere Regeringer blevet fremlagt Forslag til at tilvejebringe Bedring i de finansielle Forhold, og det har vist sig, at der har ikke kunnet opnaas Enighed, hverken inden for Udvalget eller mellem Udvalget og de daværende Ministre. Jeg tror, at dette dog i alt Fald viser, at det ikke er saa ganske let en Sag at fremsætte Forslag, der baade i sig selv kunne siges at have Udsigt til at naa det, der sigtes paa, og tillige at have Udsigt til at finde Godkendelse her i Tinget, og man vil vist neppe kunne fortænke mig i, om jeg har ønsket i alt Fald at gøre disse Spørgsmaal til Genstand for en ret grundig Overvejelse og Undersøgelse, før jeg drister mig til at fremsætte positive Forslag.

Men jeg skal bemærke, at der dog i alt Fald er sket det i det sidste Aar, at der er blevet sluttet en Konvention med Amerika om en Forandring i Toldforholdene, hvorved Tolden paa Rørsukker vil blive nedsat med $12\frac{1}{2}$ pCt. og derved bliver bragt til at være den samme som paa de engelske Øer, hvad der har en ret stor Betydning for Sukkerdyrkerne paa St. Croix. Det formentes, at denne Nedsættelse for den amerikanske Stat repræsenterer en Nedgang i Indtægter af omtrent 32,000 Dollars, hvad der altsaa viser, at det rent pekuniært har en ikke saa ringe Betydning for Sukkerdyrkerne paa Øen. Til Gengæld har man maattet gaa ind paa at give nogen Nedsættelse i Tolden paa Hvedemel og Majs, Nedsættelser, som dog for Øerne repræsenterer en langt mindre Nedgang i Indtægter, nemlig af kun omtrent 6,000 Dollars. Men da Regeringen har ment, at dette Tab ikke kunde taales, er der samtidig blevet forelagt Kolonialraadet et Forslag til en Skat paa Romproduktionen, som ikke blot vil dække denne Nedgang, men ogsaa formentlig bringe en yderligere Indtægt for Øerne, som kunde bidrage til at nedbringe Underbalancen. Hvad angaar de Besparelser, som kunde vindes ved Reduktioner i Embederne, er jeg tilbøjelig til at tro, at de ikke ville kunne blive saa betydelige, som man maaske paa Forhaand er tilbøjelig til at antage. Men jeg vil tilføje, at det er ret vanskeligt her hjemme fra at danne sig en sikker Mening om, hvilke Embeder der er overflødige og kunne undværes, og hvad der overhovedet kan kræves af de paagældende Embedsmænd. Jeg maa maaske blot bemærke, at det jo allerede er en given Sag, at man ikke kan stille de samme Krav til en Embedsmands Arbejdskraft under det daværende Klima, som man er vant til her-

hjemme. Det er allerede et Moment, som man maa tage i Betragtning. Men hvad jeg særlig vil nævne, er, at der allerede i den sidste Snes Aar er sket en Række Reduktioner og Besparelser, som alene for St. Thomas, hvad der tidligere er oplyst for dette Ting, udgør 20,000 Dollars om Aaret, og det giver dog Grund til at antage, at det ikke er saa helt let at komme meget betydeligt længere ned. Jeg skal yderligere henvise til, at der faktisk er blevet inddraget forskellige Embeder, og at andre Stillinger ere blevne slaaede sammen, og endelig, at man, for at have friere Hænder til eventuelle Forandringer, i ikke ringe Omfang har besat Embeder ved Konstitution i Stedet for at give definitiv Ansættelse.

Det forholder sig ikke saaledes, som den sidste ærede Taler udtalte, at jeg skulde have fældet en Dom over den hidtilværende Administration paa Øerne, og at jeg skulde have sagt, at Øernes mindre gunstige Forhold skyldtes den slette Maade, hvorpaa de bleve administrerede, det kunde allerede af den Grund ikke falde mig ind at sige noget saadant, at jeg ikke har haft det fornødne Kendskab til at kunne fælde en saadan Dom. Men hvad jeg har sagt, er, at man ikke kunde vente, at Øernes økonomiske Forhold skulde bedres blot derved, at man herfra dækkede den aarlige Underbalance, men at der selvfølgelig maatte gribes til positive Foranstaltninger, som vilde kræve Udgifter, dersom man skulde vente en Bedring af de økonomiske Forhold. Det forholder sig nu, som det allerede er antydnet af den foregaaende ærede Taler, saaledes, at der er en Kreds af Mænd, som ønske at træffe Foranstaltninger, som paa forskellig Maade kunne ophjælpe den økonomiske Udvikling paa Øerne, men det vil ogsaa forstaas, om disse Mænd ikke have kunnet ønske at tage nogen definitiv Bestemmelse i saa Henseende, saa længe Forhandlingerne om en eventuel Afstaaelse af Øerne endnu vare svævende, og det ikke var givet, at Øerne vilde forblive ved Danmark.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 18 til § 8 skal jeg bemærke, at der har efter min Mening været god Grund for Finansministeriet til at gaa ind paa dette Forslag om en Nedsættelse af Forpagtningsafgiften af Arealerne ved Valby og Vigerslev, for at der kunde blive indrettet Skydebaner for Frederiksberg og Hvidovre Skytteforeninger, uagtet selve denne Sagens Realitet jo i øvrigt ikke sorterer under Finansministeriet, men under Indenrigsmini-